

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-116/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika - specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Altium International d. o. o. (prije AlphaChrom d. o. o.) Karlovačka cesta 24, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenik Jakša Lucarić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191F, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, koju zastupa predsjednik, radi javne nabave, na sjednici održanoj 21. rujna 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave
KLASA: UP/II-034-02/23-01/308, URBROJ: 354-02/12-23-5 od 26. lipnja 2023.“

Obrazloženje

1. Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje: Državna komisija) je pobijanim rješenjem odbacila žalbe tužitelja kao neuredne.
2. Tužitelj je protiv Državne komisije podnio tužbu kojom osporava zakonitost te zahtijeva poništavanje rješenja koje je donijela (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS).
3. Tužitelj se u tužbi poziva na članak 430.a stavak 3. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16., 114/22, dalje: ZJN 2016), zatim na članak 302. istog zakona za koji smatra da se pretpostavlja da se za jedan postupak nabave donosi jedna odluka, ali, kako je naručitelj donio tri odluke, tužitelj je zato izjavio tri zasebne žalbe i dostavio potvrdu o plaćenju naknade za žalbeni postupak. Tvrdi da je neosnovano predmetno spajanje postupaka čime je Državna komisija tužiteljeve žalbe svrstala u kategoriju jedne žalbe u jednom postupku koja bi bila izjavljena na sve grupe predmeta i primjenu članka 430.a stavka 4. ZJN 2016. Smatra da je odredba tog članka jasna i da se odnosi na jednu žalbu na sve grupe predmeta, što je različito od predmetne situacije gdje je tužitelj izjavio tri zasebne žalbe za svaku od pojedinih odluka u upravnoj stvari. Tvrdi da zauzimanje stajališta kakve zauzima tuženik u ovom predmetu potiče izuzetnu neučinkovitost postupka javne nabave i neekonomičnost u

trošenju sredstava za javnu nabavu. Nadalje se tužitelj poziva na praksu Ustavnog suda da sudske odluke trebaju biti u skladu sa zdravim razumom i tvrdi da je rješenje Državne komisije nezakonito te predlaže poništavanje istog.

4. Državna komisija u odgovoru na tužbu navodi da je spojila predmete po žalbama tužitelja u jedan postupak jer je ocijenila da su ispunjeni zakonski uvjeti za to te naglašava da, upravo i da nije došlo do spajanja predmeta da bi tužitelj bio dužan u skladu s člankom 430.a stavkom 4. ZJN 2016 uplatiti naknadu prema ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave. Kako je tužitelj izjavio žalbu na sve grupe predmeta nabave, tuženik smatra da nema mjesta primjeni članka 430.a stavka 3. ZJN 2016, već da je tužitelj dužan uplatiti iznos propisan stavkom 4. istog članka Zakona. Upućuje na praksu ovog suda u presudama poslovni broj: UsII-325/19 od 3. srpnja 2019., UsII-147/21 od 20. svibnja 2021. i UsII-291/21 od 7. listopada 2021.

5. Nadalje tuženik osporava da je naručitelj protivno odredbi članka 302. ZJN 2016 donio zasebne odluke o odabiru i da je trebalo donijeti jednu odluku o odabiru za sve grupe predmeta nabave, jer iz navedene zakonske odredbe ne proizlazi da je naručitelju zabranjeno donijeti posebnu odluku o odabiru za svaku grupu predmeta nabave. Navodi da ZJN 2016 ne predviđa izuzetak od obvezne primjene članka 430.a stavka 4. ZJN 2016., odnosno da obveznost primjene navedene norme ne ovisi o broju odluka o odabiru/poništenju koje je naručitelj donio ni o tome je li tuženik spojio žalbene postupke (kao u predmetnom slučaju) ili ne. U slučaju da je naručitelj donio jednu odluku o odabiru kojom bi obuhvatio sve tri grupe predmeta nabave, Državna komisija tvrdi da bi tužitelj bio dužan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka prema ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave. Dakle, da tuženik nije spojio žalbene predmete, bio bi dužan odbaciti sve tri zasebno izjavljene žalbe i to trima odvojenim rješenjima zbog nedovoljno plaćenog iznosa naknade. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, a u slučaju usvajanja istog, riješiti predmetnu upravnu stvar.

6. Tužitelj u očitovanju na odgovor na tužbu navodi da je promijenio tvrtku u Altium International d. o. o. te osporava navode odgovora na tužbu smatrajući da se ovakvo postupanje tuženika protivi samoj svrsi postojanja tuženika, zaštiti zakonitosti postupanja u postupcima javne nabave, a posebice uputi Ustavnog suda o nedopuštenom ekscesivnom formalizmu. Smatra da su u trenutku poduzimanja svake pojedine radnje bili ispunjeni uvjeti za plaćanje jedne petine ukupne pristojbe, jer se prilikom predaje žalbe radilo o žalbi na jednu odluku i jednu grupu predmeta. Ustraje u prijedlogu da sud poništi rješenje Državne komisije te odluči o žalbi u postupku javne nabave.

7. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Iz spisa proizlazi da je naručitelj Sveučilište u Zagrebu, Agronomski fakultet, Zagreb objavio 3. travnja 2023., u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0013586, predmet nabave: nabava, doprema i montaža-instaliranje-ugradnja laboratorijskog namještaja (po grupama). Predmet nabave je podijeljen u tri grupe i to: grupa A - Namještaj za laboratorije u paviljonu I; grupa B - Namještaj za laboratorije u paviljonu II i grupa C - Namještaj za laboratorije u paviljonu III. U sve tri grupe stigle su po tri ponude, a naručitelj je u svakoj grupi po dvije ponude ocijenio valjanima. Naručitelj je donio tri odluke o odabiru, odnosno za

svaku grupu po jednu posebnu odluku. U sve tri grupe odabrane su ponude ponuditelja iz Turske, a tužitelj, neodabrani ponuditelj, je podnio žalbe na navedene odluke o odabiru.

9. Državna komisija je, ocjenjujući postupovne pretpostavke za izjavljene žalbe, utvrdila da nisu u propisanom iznosu plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka odnosno da žalbe tužitelja nisu sadržavale podatke i dokaze propisane odredbom članka 420. stavka 1. točke 10. ZJN 2016. Naime, utvrđeno je da ukupna procijenjena vrijednost nabave za sve grupe predmeta nabave iznosi 2.373.000,00 EUR. Kako je tužitelj podnio žalbe na odluke za sve tri grupe predmeta nabave, to je Državna komisija primjenom članka 430.a stavka 4. ZJN 2016 ocijenila da se naknada plaća prema ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave, u predmetnom slučaju 11.856,00 EUR, a tužitelj je uplatio za svaku grupu predmeta nabave po 2.373,00 EUR, dakle ukupno 7.119,00 EUR. Slijedom navedenog, Državna komisija je na temelju članka 425. stavka 1., u vezi s člankom 421. stavkom 1. ZJN 2016., žalbe odbacila kao neuredne.

10. Odredbom članka 420. stavka 1. točke 10. ZJN 2016. propisano je da žalba, među ostalim, mora sadržavati dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu, a članak 421. stavak 1. istog zakona propisuje da će Državna komisija odbaciti žalbu kao neurednu bez poziva žalitelja na dopunu ili ispravak ako žalba ne sadržava dokaz iz članka 420. stavka 1. točke 10. tog zakona ili naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu.

11. Nadalje, odredba članka 430.a stavka 3. ZJN 2016 propisuje ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jednu ili više grupa predmeta nabave, naknada iznosi jednu petinu iznosa iz stavka 1. ovoga članka za svaku grupu predmeta nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. ovoga članka, a stavak 4. istog članka Zakona propisuje da ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za sve grupe predmeta nabave, naknada se plaća prema ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave.

12. S obzirom na to da je u predmetnom slučaju predmet nabave bio podijeljen na ukupno tri grupe, a žalbe su podnesene protiv odluka o odabiru u odnosu na sve tri grupe predmeta nabave, po ocjeni ovog suda, pravilan je zaključak Državne komisije da su žalbe, s obzirom na njihov sadržaj, podnesene u odnosu na predmet nabave u cijelosti, što isključuje primjenu odredbe članka 430.a stavka 3. ZJN-a 2016 na koji se poziva tužitelj.

13. Za drugačije tumačenje navedene zakonske odredbe ovaj sud ne nalazi uporište, osobito imajući na umu smisao i cilj koji se tom odredbom namjeravao postići. Tuženik je dao valjane razloge zbog kojih se u predmetnom slučaju ne primjenjuje odredba članka 430.a stavka 3. ZJN 2016, budući da se radi o situaciji u kojoj su žalbe izjavljene na odluke o odabiru za sve grupe predmeta nabave u kojem slučaju se, prema odredbi članka 430.a stavka 4. ZJN 2016, naknada plaća prema ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave. Pored toga, valja reći da nije odlučna okolnost što je tužitelj podnio tri odvojene žalbe, jer je za ocjenu zakonitosti osporavanog rješenja ključno to da je tužitelj žalbe podnio u odnosu na sve grupe predmeta nabave tj. u odnosu na postupak javne nabave u cjelini.

14. Što se tiče zakonitosti spajanja predmeta, valja navesti da se tuženik pravilno poziva na odredbu članka 44. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., 110/21.) koja omogućava javnopravnom tijelu spajanje više upravnih stvari u

jedan postupak u kojem se istodobno odlučuje o svim upravnim stvarima, time da je člankom 399. stavkom 1. ZJN 2016 propisano da se žalbeni postupak javne nabave vodi prema odredbama tog zakona i Zakona o općem upravnom postupku.

15. Odlučujući o zakonitosti osporavanog rješenja, ovaj sud je ocijenio da Državna komisija donošenjem predmetne odluke nije povrijedila zakon na štetu tužitelja, a za odluku je dala valjane razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni ZJN-a 2016.

16. Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbijen je tužbeni zahtjev i odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 21. rujna 2023.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Broj zapisa: **9-3085d-0888f**

Kontrolni broj: **03b70-0438d-85f73**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lidija Rostaš, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.